

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 27-03-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPSIST
Sagsnr.: 1701926
Dok. nr.: 328649

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 569 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 569:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilke tilfælde Ankenævnet for Patienterstatning kan afvise at genoptage en sag, selvom borgeren har anmodet nævnet om at genoptage sagen med den begrundelse, at der er kommet nye oplysninger i sagen?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, som sekretariatsbetjener Ankenævnet for Patienterstatningen. Styrelsen har oplyst følgende:

”Ankenævnet for Patienterstatningen træffer afgørelse om, hvorvidt en afgjort sag kan genoptages til fornyet behandling i tilfælde, hvor en part (patient eller erstatningsansvarlig) anmoder om det.

Genoptagelse af afgjorte sager om erstatningskrav for behandlings- og/eller lægemiddelskader kan ske på følgende retsgrundlag:

- a. § 16 i bekendtgørelse om forretningsorden for Ankenævnet for Patienterstatningen (bekendtgørelse nr. 1474 af 15. december 2014).

Efter denne bestemmelse kan ankenævnet beslutte at tage en sag, som ankenævnet har afgjort, op til fornyet behandling og afgørelse, hvis der fremkommer nye og for sagens afgørelse væsentlige oplysninger. Det samme gælder, hvis der er begået væsentlige fejl i sagsbehandlingen.

- b. Almindelige forvaltningsretlige principper om genoptagelse.

Efter disse principper kan en sag, der er endelig afgjort af en forvaltningsmyndighed, kræves genoptaget, hvis der efter afgørelsen fremkommer nye oplysninger af så væsentlig betydning, at oplysningerne med en vis sandsynlighed må antages at ville føre til en ændret afgørelse.

- c. Erstatningsansvarslovens §§ 11, stk. 1.

Er der i en sag anerkendt et ansvarsgrundlag og udmålt en erstatning, kan genoptagelse ske efter § 11 i lov om erstatningsansvar. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 11. *En afsluttet sag om godtgørelse eller erstatning kan på skadelidtes begæring genoptages, hvis sagens faktiske omstændigheder ændrer sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund ved sagens afslutning. Vurderingen af, om genoptagelse kan ske, skal foretages for hver enkelt erstatningspost for sig, jf. dog stk. 2 og 3.*

Stk. 2. Hvis der tidligere er fastsat et erhvervsevnetab på mindst 15 pct., kan der ved en genoptagelse af sagen ikke ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 3. En afsluttet sag om godtgørelse eller erstatning kan ikke genoptages alene med henblik på, at der ydes yderligere erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab og godtgørelse for svie og smerte. Hvis sagen genoptages efter stk. 1, kan der dog ydes erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab og godtgørelse for svie og smerte, hvis der foreligger væsentlige uforudsete ændringer i helbredstilstanden.

Stk. 4. Under en genoptagelse af sagen finder § 10 tilsvarende anvendelse.

Sammenfattende kan ankenævnet efter de anførte bestemmelser genoptage en afgjort sag i tilfælde, hvor der efter sagens afslutning fremkommer nye oplysninger, der har væsentlig betydning for afgørelsen af sagen, sådan at oplysningerne med en vis sandsynlighed må antages at ville føre til en ændret afgørelse. Foreligger der ikke sådanne nye oplysninger, har ankenævnet ikke hjemmel til at genoptage sagen.

I forbindelse med behandling af en anmodning om genoptagelse foretager ankenævnet en konkret vurdering af de nye oplysninger. Ankenævnet påser også, om der er begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, der kan have haft betydning for afgørelsens udfald, og som derfor giver grundlag for en fornyet behandling og vurdering af sagen.

Ankenævnets vurdering af, om betingelserne for genoptagelse af en sag er opfyldt, tager udgangspunkt i de betingelser, der efter reglerne i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet skal være opfyldt for at anerkende en skade som erstatningsberettigende. De nye oplysninger vurderes således i forhold til de lægelige og juridiske vurderinger, der har afgørende betydning for sagens afslutning. Det er ikke alene en betingelse, at der er tale om nye oplysninger i forhold til det oprindelige afgørelsesgrundlag, men også, at disse fører til, at afgørelsen med en vis sandsynlighed vil få et andet udfald.

Er der tale om erstatningsudmåling for en allerede anerkendt behandlings- eller lægemiddelskade, vurderes oplysningerne i forhold til relevante kriterier for udmåling af erstatning efter erstatningsansvarsloven.”

Jeg kan henholde mig til dette bidrag.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Signe Struberga